

INFORME DE L'ADVOCACIA DE LA GENERALITAT

Assumpte objecte de l'informe. Consulta formulada per la Subsecretaria de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a instàncies de la Direcció General d'Indústria i Cadena Alimentària, sobre la possibilitat de delegar en l'entitat VAERSA (VALENCIANA D'ESTRATÈGIES I RECURSOS PER A LA SOSTENIBILITAT AMBIENTAL, SA) la realització de controls oficials i altres activitats oficials, en el context de l'execució dels plans de control oficial que du a terme el Servei de Seguretat i Control de la Producció Agrària.

I. ANTECEDENTS

ÚNIC. Petició d'informe. Objecte de la consulta.

El subsecretari de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha formulat consulta (entrada núm. 15, de 15-02-2024, en el registre departamental d'esta Advocacia) sobre la possibilitat de delegar en l'entitat VAERSA o, si és el cas, en persones físiques, la realització de controls oficials i altres activitats oficials, en el marc dels plans de control oficial que du a terme el Servei de Seguretat i Control de la Producció Agrària, en compliment del Programa nacional de controls oficials de la cadena alimentària 2021-2025. Estos controls tenen per objecte garantir l'aplicació de la legislació sobre aliments i pinsos, sanitat vegetal i productes fitosanitaris, tant autonòmica com nacional i comunitària.

L'ofici de petició de l'informe ve acompanyat del text de la consulta, formulada pel cap del Servei de Seguretat i Control de la Producció Agrària.

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

PRIMERA. Caràcter d'este informe

L'emissió d'este informe es basa en l'art. 5.3 de la Llei 10/2005, de 9 de desembre, de la Generalitat, d'assistència jurídica a la Generalitat, atesa la possible dificultat tecnicojurídica de la qüestió plantejada; revist, per tant, caràcter facultatiu i **no vinculant**, d'acord amb el que preveuen els art. 5.3 i 6 de la Llei 10/2005 abans esmentada, sense perjudi que la resolució que siga diferent d'este s'haurà de motivar adequadament.

SEGONA. Anàlisi de la qüestió plantejada en la consulta

El Reglament sobre controls oficials (RCO),¹ en els seus articles 28 a 33, preveu la possibilitat de delegar determinades funcions de control oficial, així com altres activitats oficials, en organismes delegats i en persones físiques, sota unes certes condicions que permeten garantir la imparcialitat, qualitat i coherència de les funcions de control objecte d'esta delegació; l'abast d'esta previsió queda reflectit, de manera clara, en el considerant

¹ Reglament (UE) 2017/625, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2017, relatiu als controls i altres activitats

oficials realitzats per a garantir l'aplicació de la legislació sobre aliments i pinsos, i de les normes sobre salut i benestar dels animals, sanitat vegetal i productes fitosanitaris, i pel qual es modifiquen els reglaments (CE) núm. 999/2001, (CE) núm. 396/2005, (CE) núm. 1069/2009, (CE) núm. 1107/2009, (UE) núm. 1151/2012, (UE) núm. 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, del Parlament Europeu i del Consell, els reglaments (CE) núm. 1/2005 i (CE) núm. 1099/2009, del Consell, i les directives 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE i 2008/120/CE, del Consell, i pel qual es deroguen els reglaments (CE) núm. 854/2004 i (CE) núm. 882/2004, del Parlament Europeu i del Consell, les directives 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE i 97/78/CE, del Consell, i la Decisió 92/438/CEE, del Consell.

46 del mateix RCO, segons el qual (...) *Les autoritats competents han de poder delegar algunes de les seues funcions en altres organismes (...)*. És a dir, la regulació de l'RCO, quant a la possibilitat que les autoritats competents puguen delegar determinades funcions de control oficial, resulta d'aplicació necessària.²

Les nocions de *controls oficials* i d'*altres activitats de control oficial* es troben definides en l'art. 2 de la mateixa norma, i s'entenen per tals les realitzades per a comprovar el compliment, per part dels operadors, tant del mateix reglament sobre controls oficials com de les normes nacionals o comunitàries, en les matèries assenyalades en l'article 1, apartat 2,³ i,

2 Com és conegut, l'art. 288 del TFUE disposa que els reglaments comunitaris són disposicions normatives d'abast general (això és, els seus destinataris no estan individualment determinats), resulten **obligatoris en tots els seus elements i són directament aplicables en cada estat membre** (sense necessitat de cap normativa interna d'intermediació o transposició). Per consegüent, poden conferir drets i imposar obligacions als estats membres, als seus òrgans i als particulars, en els mateixos termes que les lleis nacionals. S'integren directament en l'ordenament jurídic dels estats membres, i determinen la inaplicabilitat de les disposicions nacionals que puguen resultar contràries o incompatibles.

3 Els apartats 2 i 3 de l'article 1 de l'RCO estableixen l'àmbit d'aplicació del reglament, en els termes següents:

(...) 2. *El present reglament s'aplicarà als controls oficials realitzats amb la finalitat de comprovar el compliment de les normes, independentment que hagen sigut establides a escala de la Unió o pels estats membres per a aplicar la legislació de la Unió, en els àmbits següents:*

- a) *aliments i seguretat alimentària, integritat i salubritat en qualsevol fase de la producció, transformació i distribució d'aliments, incloses les normes destinades a garantir pràctiques lleials en el comerç i a protegir els interessos i la informació dels consumidors, i fabricació i ús de materials i articles destinats a entrar en contacte amb els aliments;*
- b) *alliberament intencionat en el medi ambient d'organismes modificats genèticament (OMG) amb la finalitat de produir aliments i pinsos;*
- c) *pinsos i seguretat dels pinsos en qualsevol fase de la producció, transformació i distribució i ús d'estos pinsos, incloses les normes destinades a garantir pràctiques lleials en el comerç i a protegir la salut, els interessos i la informació dels consumidors;*
- d) *requisits en matèria de sanitat animal;*
- e) *prevenció i reducció al mínim dels riscos per a la salut humana i la salut animal que presenten els subproductes animals i els productes derivats;*
- f) *requisits sobre el benestar dels animals;*
- g) *mesures de protecció contra les plagues dels vegetals;*
- h) *requisits relatius a la comercialització i l'ús de productes fitosanitaris i a l'ús sostenible dels plaguicides, amb excepció dels equips d'aplicació de plaguicides;*
- i) *producció i etiquetatge dels productes ecològics;*
- j) *ús i etiquetatge de les denominacions d'origen protegides, de les indicacions geogràfiques protegides i de les especialitats tradicionals garantides.*

3. *El present reglament s'aplicarà, així mateix, als controls oficials realitzats per a comprovar el compliment dels requisits establits en les normes a què es referix l'apartat 2, quan estos requisits siguen aplicables als animals i les mercaderies que s'introdueixen en la Unió o que s'exportaran des de la Unió. (...)*

així mateix, les realitzades per a verificar que els animals i les mercaderies complixen els requisits establits en les normes que preveu l'article 1, apartat 2, en particular per a l'expedició de certificats o atestacions oficials.

Seguidament, *cal examinar les disposicions del dret intern, aplicables a la qüestió objecte de la consulta, per a determinar si existix, si és el cas, contradicció o antinòmia entre la regulació comunitària i la normativa interna* .

L'**art. 4 de la Llei 12/ 2010** , de 21 de juliol, de mesures urgents per a agilitzar l'exercici d'activitats productives i la creació de l'ocupació, regula el règim jurídic de la societat mercantil VAERSA, que es configura com una societat mercantil de la Generalitat, de les que preveu l'art. 156 de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions (LHPSPIS); el seu apartat 7, en relació amb la qüestió que ací s'analitza, estableix que **no** es podran assignar a l'entitat VAERSA (...) *actuacions que suposen una translació de l'exercici de potestats públiques*. (...).

Es tracta d'una restricció aplicable a qualsevol societat mercantil de la Generalitat, d'acord amb l'**art. 156. 2 LHPSPIS**, segons el qual les societats mercantils de la Generalitat en cap cas disposaran de facultats que impliquen l'exercici de potestats administratives.

Esta limitació resulta coherent amb la reserva funcional referida a l'exercici de les funcions que impliquen la participació directa o indirecta en l'exercici de les potestats públiques o en la salvaguarda dels interessos generals de l'Estat i de les administracions públiques, recollida tant en l'art. 9.2 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015,

de 30 d'octubre,⁴ com en l'art. 17.3 de la Llei 4/2021, de 16 d'abril, de la funció pública valenciana.⁵ Per la mateixa raó, la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, prohibeix que els contractes de servicis i/o de concessió de servicis puguen tindre per objecte prestacions que comporten l'exercici d'autoritat inherent als poders públics,⁶ incloent-hi una disposició específica, referida a l'ens instrumental TRAGSA i la seua filial TRAGSATEC, en la qual es requereix que els encàrrecs que estes entitats puguen rebre no poden suposar en cap cas l'exercici d'autoritat inherent als poders públics.⁷

Com a qüestió prèvia, cal determinar **si els controls oficials** realitzats pel Servei de Seguretat i Control de la Producció Agrària, en el marc del Programa nacional de controls oficials de la cadena alimentària 2021-2025, **configuren o no l'exercici de potestats públiques**. Estos controls, segons s'indica en la consulta, es duen a terme en establiments i operadors que actuen en el sector de l'alimentació animal, dels subproductes d'origen animal, així com en l'àmbit de la comercialització i utilització de productes fitosanitaris i en la higiene de la producció primària agrícola, i **tenen per objecte verificar l'efectiu compliment, per part dels operadors i establiments esmentats, de tota la normativa** en matèria de seguretat alimentària, sanitat, benestar i alimentació animal, prevenció de plagues vegetals, ús i comercialització de plaguicides i productes fitosanitaris, i, en general, de totes les disposicions que tinguen relació amb la prevenció, detecció i correcció de tota mena de riscos associats a estes activitats, des de la producció primària fins als punts de venda al consumidor, incloent-hi, si és el cas, l'expedició de certificats o atestacions oficials, així com la concessió d'autoritzacions o aprovacions.

4 **L'art. 9.2 del TREBEP establix: (...) En tot cas, l'exercici de les funcions que impliquen la participació directa o indirecta en l'exercici de les potestats públiques o en la salvaguarda dels interessos generals de l'Estat i de les administracions públiques corresponen exclusivament als funcionaris públics, en els termes que en la llei de desplegament de cada administració pública s'establisca. (...)**

5 **Este precepte diu així: (...) El personal funcionari de carrera exercirà les funcions que s'atribuïxen als llocs classificats amb esta naturalesa segons el títol IV de la present llei i, en tot cas, i amb caràcter exclusiu, aquelles l'exercici de les quals implique la participació directa o indirecta en l'exercici de les potestats públiques o en la salvaguarda dels interessos generals. (...)**

6 *Respectivament, articles 17 (per al contracte de servicis) i 284.1 (per al contracte de concessió de servicis).*

7 **Es tracta de la disposició addicional 24a, apartat 4, lletra a, de l'LCSP.**

El concepte de potestats públiques no es troba definit en el nostre dret positiu. Cal dir, en qualsevol cas, que la noció de potestats públiques ha d'entendre's referida a una determinada categoria de funcions públiques, reservades al poder públic com a manifestació del seu principi d'autoritat, de manera que **exterioritzen una activitat de l'administració amb repercussió i transcendència directa en l'esfera jurídica dels administrats**, constituint, modificant o extingint unilateralment relacions jurídiques, en les quals, per això mateix, resulten d'especial rellevància les notes d'objectivitat, capacitat i imparcialitat pròpies de l'estatut funcional; comporten una prerrogativa o poder exorbitant conferida per l'ordenament jurídic en favor d'un determinat òrgan administratiu, per al compliment dels interessos generals i dels específics institucionals de l'òrgan en qüestió.

No hi ha dubte que la tramitació dels procediments administratius és l'expressió més característica de l'exercici de les potestats públiques, ja que és la via obligada a través de la qual s'ha de produir i manifestar l'exercici de tals potestats. Per este motiu, **la realització dels actes i tràmits que integren el procediment administratiu, en totes les seues fases, ha de quedar reservada a funcionaris públics.** Per a caracteritzar l'activitat que integra el procediment administratiu (reservada, per tant, a funcionaris públics), el Tribunal Suprem⁸ ha distingit entre **l'activitat prestacional** de l'Administració (això és, la que, *grosso modo*, es correspon amb l'adquisició de béns o realització d'obres o servicis), i **l'actuació o activitat administrativa pròpiament dita**, mitjançant la qual, a través del corresponent **procediment administratiu** (art. 105.c CE), es dicten els actes administratius per l'òrgan competent; de manera que mentres l'activitat prestacional podria ser objecte d'externalització, l'actuació pròpiament administrativa, desenvolupada en el context d'un procediment administratiu, ha de realitzar-se necessàriament a través del seu propi personal estatutari, per funcionaris públics, com a garantia de l'objectivitat, imparcialitat i sotmetiment al dret que ha de regir en tota l'activitat pública.

⁸ Així, p. ex., en la Sentència del TS núm. 1160/2020, de 14-09-2020.

Una vegada explicat l'anterior, els dubtes solen plantejar-se entorn de la possibilitat que **determinades tasques auxiliars, preparatòries o de suport**, relacionades amb expedients o procediments administratius, puguen ser externalitzades, possibilitat que només resultarà admissible si es considera que estes tasques accessòries o auxiliars **no** suposen la participació en l'exercici de potestats públiques. En relació amb esta qüestió, ha de tindre's en compte que, a l'efecte de la possibilitat de la seua eventual externalització, **no s'ha de distingir, en el si d'un procediment administratiu, entre actuacions essencials i accessòries**, ja que tots els actes realitzats en el context d'un procediment es troben subjectes al dret administratiu, i contribuïxen —tots— a la formació de la voluntat de l'òrgan administratiu competent per a adoptar la seua decisió, expressada a través de la resolució que li posa fi.⁹

De manera més específica, pel que fa a les **activitats de seguiment, vigilància, inspecció i control**, el TS s'ha pronunciat en diverses ocasions, en relació amb la possibilitat d'externalitzar en determinades empreses públiques este tipus d'activitats, concloent que **quan les activitats d'execució material o de suport tècnic es vinculen a actuacions de seguiment, vigilància, inspecció o control, el seu abast suposa l'exercici de potestats administratives**, i el personal contractat per societats mercantils o empreses públiques desproveïdes de funcionaris no té de títol habilitant per a exercir-les.¹⁰ En línia amb esta tesi, el TS ha establert que **només seria possible l'externalització de les activitats de suport tècnic o d'execució material, quan estes no es troben vinculades a un procediment administratiu¹¹ o a tasques de seguiment, vigilància, inspecció o control** —estes últimes sempre comporten l'exercici

9 L'STS de 08-09-2020 assenyala que (...) *pretendre fer una distinció dins del procediment entre actuacions essencials i accessòries del procediment per a sotmetre-les a un règim diferent prenent reservar-les al personal estatutari —encara que pròpiament ho és a les autoritats que han de decidir— i que siguen susceptibles de poder exercir-se per tercers, perquè això és desconèixer la rellevància de cada tràmit que integra el procediment (...). L'STS de 22-01-2013 ha establert, p. ex., que tasques com ara les funcions d'arxivament i classificació de documents, l'organització dels expedients i de la documentació que inclouen, o la tramitació de sol·licituds, es regixen per principis del dret administratiu i comporten l'exercici de potestats administratives.*

10 Entre altres, cal esmentar les STS 24-11-2009; 02-09-2012; 28-10-2014; 22-04-2019.

11 STS 14-09-2020.

de potestat pública—, cas en què, si s'externalitzen, les actes o els informes evacuats en l'exercici de tals funcions no tindrien la presumpció o força probatòria inherent als documents públics formalitzats pels funcionaris als quals es reconega la condició d'autoritat.

Els controls oficials als quals es referix la consulta tenen per objecte, precisament, la vigilància, el seguiment i la comprovació del compliment de la normativa en matèria de seguretat alimentària, sanitat, benestar i alimentació animal, prevenció de plagues vegetals, ús i comercialització de plaguicides i productes fitosanitaris, etc., per part d'establiments i operadors, de manera que **estos controls, en principi, constituïxen tasques de seguiment, vigilància, inspecció i/o control, tasques que, atenent la jurisprudència del TS anteriorment comentada, participen —encara de manera indirecta— de l'exercici de potestats públiques.** En conseqüència, la normativa *interna* **no permet assignar la realització d'esta mena de controls a l'ens instrumental VAERSA** (tant per la restricció establida per a VAERSA en l'art. 4 de la Llei 12/2010, com per la prohibició genèrica per a exercir potestats públiques que pesa sobre les societats mercantils de la Generalitat, establida en l'art. 156.2 LHPSPIS), mentres que l'RCO, d'aplicació directa, sí que permet esta delegació.

La resolució d'esta mena de contradiccions entre el dret comunitari (quan resulta directament aplicable, com és el cas) i una norma del dret nacional **s'ha de resoldre mitjançant l'aplicació del denominat *principi de primacia*** (també denominat de *prevalença* o de *supremacia*) del dret de la UE, conforme al qual, en cas de conflicte entre una norma interna d'un estat membre i alguna disposició de la UE, prevaldrà el dret de la Unió. Es tracta d'un principi de creació jurisprudencial, elaborat a partir de la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (des de les sentències Vand Gend & Loos, de 05-02-1963 i Costa ENEL de 15-07-1964) i sostingut en el temps, que s'aplica en els àmbits reguladors en els quals els estats membres han cedit sobirania a la UE, com és el cas, p. ex., de les disposicions comunitàries en matèria de mercat interior —el que és el present cas—, i respon a la idea que els objectius dels tractats es veurien afectats si el dret de la Unió no prevalguera sobre els ordenaments interns dels estats, incloses les seues disposicions de rang constitucional.

Com a expressió d'este principi en el nostre dret positiu, cal esmentar l'art. 4.bis de l'LOPJ (afegit per l'art. únic 2 de la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol), segons el qual els jutges i tribunals aplicaran el dret de la Unió Europea de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, jurisprudència que, com s'ha assenyalat, afirma la primacia del dret comunitari.

Este principi ha sigut acollit i reconegut pels nostres tribunals, inclòs el TC, que, en múltiples resolucions (p. ex., STC 145/2012) ha reconegut **la primacia del dret comunitari com una tècnica o principi normatiu destinat a assegurar la seua efectivitat, tant en el que fa referència a les normes de dret originari com derivat, així com el seu efecte directe per als ciutadans**; esta prevalença no es basa en la diferent jerarquia de les disposicions confrontades, sinó en l'existència de diferents àmbits d'aplicació de les normes en lliça, les dos en principi vàlides, amb l'efecte que **la norma prevalent desplaça en la seua aplicació la norma interna, que, en conseqüència, queda relegada** (que no derogada), mentres subsistisca esta contradicció.

L'aplicació del principi de primacia al conflicte normatiu analitzat suposa que **ha de prevaldre l'RCO**, davant de les disposicions internes que restringeixen o prohibeixen la delegació de determinades funcions de control oficial, l'aplicació del qual queda, en este supòsit, relegada. En conseqüència, **pot concloure's que, a pesar que VAERSA és una societat mercantil de la Generalitat, les autoritats competents (això és, les que siguen titulars de la competència administrativa en la qual s'inserixen les concretes funcions objecte de delegació) poden delegar en VAERSA (o en qualsevol altre organisme delegat) determinades funcions de control oficial, en els termes i les condicions que estableixen els art. 28 i cc. de l'RCO.**¹²

¹² Els articles 29 a 31 de l'RCO estableixen les condicions sota les quals podrien delegar-se les funcions de control oficial, així com altres activitats relacionades, en els termes següents:

(...) Article 29. Condicions per a la delegació de determinades funcions de control oficial en organismes delegats. La delegació de determinades funcions de control oficial en un organisme delegat que preveu l'article 28, apartat 1, es realitzarà per escrit i complirà les condicions següents:

a) la delegació contindrà una descripció precisa de les funcions de control oficial que l'organisme delegat pot dur a terme i les condicions en què este organisme pot efectuar-les;

b) l'organisme delegat:

i) disposarà de l'experiència, els equips i la infraestructura necessaris per a exercir les funcions de control oficial que hagen sigut delegades en este,

Cal afegir que esta delegació haurà de cenyir-se als estrictes límits que preveu el mateix RCO, sense possibilitat d'aplicació o interpretació extensiva a altres supòsits diferents dels expressament previstos en la norma comunitària, tenint en compte l'existència d'una disposició nacional (relegada en la seua aplicació, però no derogada) que, com s'ha vist, prohibix la delegació d'esta mena de funcions en les societats mercantils.

- ii) comptarà amb personal suficient amb la qualificació i l'experiència adequades,*
- iii) serà imparcial i no tindrà cap conflicte d'interessos, i, en particular, no estarà en situació que pugua afectar, directament o indirectament, la imparcialitat de la seua conducta professional pel que fa a l'exercici de les funcions de control oficial que hagen sigut delegades en este,*
- iv) treballarà i estarà acreditat d'acord amb les normes pertinents per a les funcions delegades de què es tracte, inclosa la norma EN ISO/IEC 17020, "Criteris generals per al funcionament dels diversos tipus d'organismes que realitzen inspeccions",*
- v) disposarà de competències suficients per a exercir les funcions de control oficial que hagen sigut delegades en este, i*

- c) s'hauran posat a punt mecanismes que garantisquen una coordinació efectiva i eficaç entre les autoritats competents que deleguen i l'organisme en què deleguen.*

Article 30. Condicions per a la delegació de determinades funcions de control oficial en persones físiques

Les autoritats competents podran delegar en una o diverses persones físiques, quan les normes que preveuen els articles 18 a 27 així ho permeten, determinades funcions de control oficial. Esta delegació es farà per escrit i complirà les condicions següents:

- a) la delegació contindrà una descripció precisa de les funcions de control oficial que les persones físiques de què es tracte poden exercir i de les condicions en què estes persones físiques poden exercir eixes funcions;*
- b) les persones físiques:*
 - i) disposaran de l'experiència, l'equipament i la infraestructura necessaris per a exercir les funcions de control oficial que hagen sigut delegades en estes,*
 - ii) tindran la qualificació i l'experiència necessàries,*
 - iii) actuaran amb imparcialitat i no tindran cap conflicte d'interessos pel que fa a l'exercici d'aquelles funcions de control oficial que hagen sigut delegades en estes, i*
- c) s'hauran establert disposicions que garantisquen una coordinació eficient i eficaç entre les autoritats competents que deleguen i les persones físiques en les quals es delegue.*

Article 31. Condicions per a delegar determinades funcions relacionades amb altres activitats oficials

- 1. Les autoritats competents podran delegar determinades funcions de control relacionades amb altres activitats oficials en un o més organismes delegats sempre que es complisquen les condicions següents:*
 - a) que les normes que preveu l'article 1, apartat 2, no prohibisquen esta delegació, i*
 - b) que es complisquen les condicions que estableix l'article 29, a excepció de l'establida en la seua lletra b, incís iv.*
- 2. Les autoritats competents podran delegar determinades funcions de control relacionades amb altres activitats oficials en una o diverses persones físiques sempre que es complisquen les condicions següents:*
 - a) que les normes que preveu l'article 1, apartat 2, permeten esta delegació, i*
 - b) que es complisquen, mutatis mutandis, les condicions que estableix l'article 30;*

En la consulta també es planteja la possibilitat alternativa d'efectuar la delegació de la realització dels controls oficials en favor de persones físiques, tenint en compte que l'RCO permet la delegació en favor d'organismes delegats o de persones físiques; en concret, es consulta sobre la possibilitat d'efectuar esta delegació (...) *a persones físiques, encara que estes tinguen una relació contractual amb VAERSA.* (...).

La redacció de la consulta, en este punt, resulta poc clara. Si el que es planteja és la possibilitat de delegar la realització de controls oficials en favor de concretes persones físiques, **empleades** per VAERSA, estes persones estarien actuant, en realitat, per compte de l'ens instrumental, el qual, com s'ha explicat anteriorment, pot desenvolupar este tipus de funcions delegades, en els termes que estableix l'RCO, atesa la primacia i l'eficàcia directa d'esta disposició comunitària.

Una altra possible interpretació del text de la consulta seria que l'ens instrumental poguera concertar amb una persona física la realització d'estos controls, a través, segons s'indica literalment, d'una *relació contractual amb VAERSA*; sembla que la consulta es referix, en este punt, al supòsit que VAERSA, després d'haver rebut la delegació per a la realització dels controls oficials, pugui subcontractar amb tercers la realització efectiva dels controls indicats. Ja s'ha assenyalat que, **si bé és procedent l'aplicació prevalent o preferent de l'RCO, esta disposició no pot ser objecte d'interpretació extensiva**, tenint en compte la subsistència d'una normativa nacional (encara que en el present cas quede relegada) que prohibeix la delegació d'esta mena de funcions en les societats mercantils. **No sembla admissible, per tant, la possibilitat que l'ens delegat pugui, al seu torn, subcontractar (en definitiva, subdelegar) en terceres persones (siguen físiques o jurídiques) les funcions de control oficial** que pugui haver rebut en virtut de la delegació permesa per l'RCO. Només poden efectuar esta delegació les autoritats competents, la qual cosa exclou esta possible *subdelegació* per part de VAERSA, perquè no és pròpiament *autoritat competent* (això és, titular de la competència); a més, un dels requisits objectius que exigix l'RCO (art. 29 RCO) és que l'entitat destinatària de la delegació dispose de l'experiència, els equips i

3. Les autoritats competents no podran delegar en un organisme delegat ni en una persona física la decisió relativa a les funcions que preveu l'article 138, apartat 1, lletra b, i l'article 138, apartats 2 i 3. (...)

la infraestructura necessaris per a exercir les funcions delegades de control oficial, així com de personal suficient amb la qualificació i l'experiència adequades, o, el que és el mateix, **l'entitat delegada ha de trobar-se en condicions de realitzar directament, per si mateixa, les funcions de control oficial objecte de la delegació, sense necessitat (ni possibilitat, cal afegir) de subcontratar en cap tercer** (siga persona física o jurídica) tals funcions.

TERCERA. Sobre l'eventual publicació del present informe, segons es preveu l'art. 16. 2, lletra a, de la Llei 1/2022, de 13 d'abril, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana.

Este informe dona resposta a diverses consultes plantejades i suposa o comporta una interpretació del dret, per la qual cosa, a criteri d'esta advocacia, concorre el supòsit previst en l'art. 16.2, lletra a, de la Llei 1/2022, de 13 d'abril, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana.

Així mateix, la disposició final 2a de l'esmentada Llei 1/2022, en l'apartat segon, disposa el següent:

(...) Romandran en vigor, en tot el que no s'opose a esta llei i fins que no es deroguen expressament, el Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desplegament de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, en matèria de transparència i de regulació del Consell de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, i el Decret 56/2016, del Consell, de 6 de maig, pel qual s'aprova el Codi de bon govern de la Generalitat. El Consell haurà de realitzar, si és el cas, les modificacions normatives necessàries per a adaptar el contingut d'estos decrets al que estableix esta llei. (...)

I, per part seua, l'article 27.2 del Decret 105/2017, de desplegament de la Llei 2/2015, situat en el capítol I del títol II, dedicat a la publicitat activa, disposa que:

(...) Així mateix, les subsecretaries publicaran, amb una consulta preceptiva prèvia a l'Advocacia General de Generalitat, els informes jurídics d'esta que donen resposta a consultes plantejades en la mesura que suposen una interpretació del dret, dels drets garantits en la normativa vigent en matèria de transparència o que tinguen efectes jurídics, amb els límits establits en la Llei 19/2013, de 9 de desembre, especialment en els articles 14.1r, lletres f i k i 18.1.b. (...)

Per tot el que s'ha esmentat, i com que no s'aprecia la concurrència de cap dels límits que estableix la Llei 19/2013, de 9 de desembre, este informe jurídic haurà de ser objecte de publicitat activa, d'acord amb el que preveu l'art. 16.2, lletra a, de la Llei 1/2022, de 13 d'abril, de transparència i bon govern de la Comunitat Valenciana.

És tot el que cal informar en dret.

Este informe té caràcter ***no vinculant***, per la qual cosa l'òrgan consultant ***podrà adoptar, si és el cas, la decisió que considere més oportuna*** en relació amb les diferents qüestions plantejades.

València, el dia de la firma electrònica d'este document.

L'ADVOCAT DE LA GENERALITAT